

Да е благословенъ Богъ, че можъ да си припомнямъ туй прѣвъсходно момиче безъ да ме гризе никакъ съвестта!

Щѣхъ да четѫтъ безъ съко съмиѳнъе тия листове съсъ по-млого удоволствие, ако да бѣше Занзе залюбена у мене, или пакъ бари азъ да бѣхъ се въспалилъ за нея. Обаче и тая съвсѣмъ благонаклонна връска, която ни свързуваше единъ съсъ други, бѣше ми по-сладка отъ любовата, и когато се бояхъ злоупотрѣбеното ми сърдце да не прѣиначи естество то на тая връска, ядъ ме бѣше.

Единъ пѫтъ когато беряхъ страхъ даю не се забжде това, доедя ме, че я намѣрихъ, незнамъ какъ, хиляда пѫти по хубавица отъ колкото отъ първо ми се видѣ, измаменъ може отъ скърбъта дѣто осъщахъ като бѣхъ далеко отъ нея и отъ радостта дѣто ми даваше присѫтствието ѝ, и се рѣшихъ да се присторижъ два дни, че я прѣзирамъ, като се надѣвахъ отъ това, че ще я накарамъ да се остави отъ фамилиярността, която бѣше свързала съсъ мене. Хитростъта ми не сполучи. Това момиче толко съ бѣше тѣрпеливо! толко състрадателно! Опираше се на прозорецътъ съсъ лакатъти си, гледаше ме мълчеливо, и ми казуваше:

« Види се, че дружеството ми не харесва на ваша милостъ, съсъ сичко това, ако останеше на мене, азъ щѣхъ да сѣдѣ тутка цѣлъ день, и за това само, защото видѣхъ че имате нужда отъ растушванье. Това лошо расположение е едно естественно дѣйствие на самотата. Нѣка ваша милостъ да се опитате да приказувате малко, и ще видите, че лошото расположе-